

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/844/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813200901
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813200901.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843 proti odporcovi P. V., bytom X., B. XXX, zastúpený Mgr. Radovanom Ulehľom, advokátom so sídlom v Piešťanoch, Winterova č. 62, o zaplatenie 2.184,83 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 28. apríla 2015 č. k. 4C/57/2013-115, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa konanie v časti o zaplatenie sumy 1.453,49 eur a úroku z omeškania vo výške 155,13 eur zastavil. Odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi 243,78 eur, všetko v 30 eur mesačných splátkach, pričom prvá splátka je splatná 20. dňa v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozhodnutia a ďalšie splátky do 20. dňa príslušného mesiaca až do úplného vyrovnania pod následkom zročnosti celého plnenia v prípade omeškania s plnením jednej splátky. Vo zvyšku návrh zamietol a zaviazal navrhovateľa zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 379,33 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že dňa 16.08.2005 bola medzi predchodcom navrhovateľa a odporcom uzatvorená zmluva o splátkovom úvere s poskytnutou výškou úveru 46.000,- Sk, výškou splátky 1.224,- Sk (40,63 eur) splatnosťou prvej splátky 20.09.2005 a konečnou splatnosťou úveru 20.07.2010. Dňa 28.06.2011 bola uzatvorená medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou a navrhovateľom zmluva o postúpení pohľadávok. Postúpenie pohľadávky oznámil postupca odporcovi listom zo dňa 18.07.2011 o čom svedčí poštový podací hárok. Súd prvého stupňa mal ďalej za preukázané, že zo strany Slovenskej sporiteľne nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, a preto konečná splatnosť bola dohodnutá v zmluve na 20.07.2010. Podľa doloženej písomnej dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 12.11.2011 medzi veriteľom EOS KSI Slovensko a odporcom ako dlžníkom bola uzatvorená dohoda o uzatvorení splátkového kalendára a uznaní záväzku. Podľa bodu 2 uznanie záväzku osoby uvedenej v bode 1.2 alebo 1.3 dohody uznávajú do dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzavretej s pôvodným veriteľom Slovenskou sporiteľňou, pričom dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 1.739,45 eur a 150 eur nákladov. Súd prvého stupňa po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 2 písm. a/, b/ Zák. č. 258/2001 Z. z., § 101, § 103, § 37, § 39 OZ ako aj § 5b Zák. č. 250/2007 Z. z.. Po zhodnotení dokazovania dospel k záveru, že v prejednávanej veci bola uzatvorená medzi predchodcom navrhovateľa a odporcom zmluva o splátkovom úvere zo dňa 16.08.2005. Nárok navrhovateľa súd posudzoval podľa Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských

úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. Tento právny predpis vo vzťahu k Obchodnému zákonníku špeciálnym právnym predpisom tento zákon v § 3 ods. 1, 2 definuje osobu veriteľa ako osobu spotrebiteľa, pričom veriteľa definuje tak, že je ním fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci podnikania v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môžu byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľa definuje tak, že je ním fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Niet pochyb, že právny predchodca navrhovateľa je právnickou osobou, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci podnikania. Rovnako niet pochyb, že odporca bol pri uzavretí zmluvy spotrebiteľom. Predmetná zmluva je spotrebiteľskou s tým, že obsahuje náležitosti v zmysle § 4 Zák. č. 258/2001 Z. z.. V konaní tiež nebolo sporné, že predchodca navrhovateľa svoj záväzok poskytnúť úver vo výške 46.000,- Sk splnil a odporca uhradil z úveru 1.157,08 eur, pričom zmluvné strany sa dohodli splácať úver v splátkach po 40,63 eur a splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.09.2005 a konečná splatnosť úveru na 20.07.2010. V tomto prípade nedošlo k mimoriadnemu zosplatneniu úveru pred dátumom konečnej splatnosti, a preto konečná splatnosť úveru bola 20.07.2010 tak, ako bola zmluvne dohodnutá. K podaniu návrhu, ktorý bol navrhovateľom podaný dňa 23.01.2013 bola celá pohľadávka splatná pre nesplnenie odporcu vyplývajúcej zo zmluvy súd zaviazal odporcu na zaplatenie žalovanej sumy ako súčtu neuhradených splátok od 20.02.2010 do 20.07.2010 šesť splátok po 40,63 eur, čo činí spolu 243,78 eur.

Vzhľadom na to, že odporca vzniesol námietku premlčania, ale aj s prihliadnutím na § 5b Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi aj keby inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával súd sa zaoberal námietkou premlčania a skúmal, či návrh je alebo nie je premlčaný.

V ust. § 103 OZ, ktorý upravuje plynutie premlčacej doby v prípade plnenia dohodnutého v splátkach je odkaz na § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie v splátkach môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. V konaní nebolo sporné, že v prípade uzatvorenia predmetnej zmluvy o splátkovom úvere bolo zmluvnými stranami dohodnuté plnenie záväzku odporcom v splátkach po 40,63 eur mesačne. Výška jednotlivých splátok i čas plnenia jednotlivých splátok boli zmluvnými stranami vopred dohodnuté. Plnenie v splátkach znamená, že zaplatením ich určitej splátky zaniká konkrétna povinnosť dlžníka zaplatiť dlh a právny pomer, ktorý ho zakladá trvá do vtedy, kým nie je zaplatená aj posledná dohodnutá splátka. V tomto prípade bolo zmluvnými stranami dohodnuté, že splatnosť prvej splátky je 20.09.2005 a konečná splatnosť 20.07.2010. Možnosť banky vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru využitá nebola. Pokiaľ sa teda v tomto prípade stal zročným celý dlh v dôsledku konečnej splatnosti úveru dňom 21.07.2010 a potom ako navrhovateľ podal návrh na súd dňa 23.01.2013 jeho nárok nie je premlčaný s poukazom na trojročnú premlčaciu dobu v zmysle § 101 OZ pri splátkach za čas od 20.02.2010 do 20.07.2010.

Navrhovateľ vzal späť návrh na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 155,13 eur, ktorý je vyčíslením úroku za čas od 29.06.2011 do 27.06.2012 s tým, že vzhľadom na vznesenú námietku premlčania odporcom voči rozšírenému návrhu, ku ktorému došlo dňa 25.02.2015 je nárok navrhovateľa pokiaľ ide o úrok z omeškania nedôvodný, pretože je premlčaný s poukazom na plynutie premlčacej doby tri roky podľa § 101 OZ.

Pokiaľ navrhovateľ doložil dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku podpísanú odporcom zo dňa 12.11.2011 podľa názoru súdu týmto úkonom nedošlo k účinnému uznaniu záväzku s následkami predĺženia premlčacej doby na 10 rokov. V samotnej dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je síce uvedený správny pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, ale ako dlžná suma sa uvádza suma 1.739,45 eur, ale navrhovateľ si pôvodne uplatnil sumu 2.164,83 eur. Súd zároveň dodáva, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je formulár vopred pripravený navrhovateľom, ktorý obsahuje vopred pripravené vyhlásenie odporcu ako dlžníka o uznaní záväzku, ktoré je jednostranným právnym úkonom a má vždy iniciatívne vychádzať z vôle dlžníka a nie veriteľa. Súdu je známe z iných konaní, že uzavretie takejto dohody vychádza len z iniciatívy navrhovateľa, ktorý oslovuje dlžníka, a preto v konečnom dôsledku uznaní záväzku súd vyhodnotil tak, že dohoda je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ, a preto je neplatná. Okrem toho

predstavuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky, a to predĺžením premlčacej doby formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku ako neprijateľné sú obe zmluvné podmienky absolútne neplatné. Uzavretie dohody takéhoto obsahu je aj v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 6 ods. 3 písm. b/ Zák. č. 634/1992 o ochrane spotrebiteľa. Predmetná dohoda bola vopred pripravená, vypísaná, a preto ju súd prvého stupňa neakceptoval.

O povinnosti odporcu zaplatiť pohľadávku v splátkach súd rozhodol podľa § 160 ods. 1 O.s.p., pričom výšku a podmienky zročnosti splátok určil vo výroku rozhodnutia. O trovách konania bola rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p., kedy súd priznal odporcovi náhradu trov konania v rozsahu 78% ako pomer jeho úspechu a neúspechu, pričom mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia za štyri úkony právnej služby, a to prípravu a prevzatie zastúpenia, ďalej za podanie vyjadrenia na súd a účasť na pojednávaní, ďalej priznal režijný paušál, cestovné náhrady a celkovo takto trovy právneho zastúpenia predstavujú 486,32 eur, z čoho 78% činí 379,33 eur. Trovy právneho zastúpenia boli uplatnené a priznané v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z. z..

Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej bol návrh zamietnutý podal včas odvolanie navrhovateľ, a to do zamietnutia návrhu do sumy 487,56 eur s príslušenstvom. Mal za to, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ust. Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby, pretože bolo v prejednávanej veci potrebné aplikovať ust. Obchodného zákonníka. Uviedol, že predmetná úverová zmluva bola uzatvorená dňa 16.08.2005, pričom v čase od 31.12.2007 sa vzťahovali ust. § 52 až § 54 OZ len na kúpnu zmluvu a zmluvu o dielo a iné zmluvy upravené v ôsmej časti OZ ako aj zmluvu podľa § 55 OZ. Zmluva o úvere bola upravená v Obchodnom zákonníku. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7MCdo/9/2014, 6MCdo/4/2012, 2MCdo/3/2011 ako aj rozhodnutia iných krajských súdov. Vzhľadom na toto zastáva navrhovateľ názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s úrokom z omeškania z každej splátky do dňa nasledujúcej po splatnosti každej splátky až do zaplatenia. Žiadal preto, aby krajský súd ako súd odvolací rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu preskúmal, následne ho zmenil tak, že návrhu vyhovie, eventuálne zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnil trovy prvostupňového i odvolacieho konania.

Odporca sa k podanému návrhu písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v nadväznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

Rozsudok súdu prvého stupňa vo vyhovujúcej časti ako aj v časti, v ktorej bolo konanie zastavené odvolaním napadnutý nebol, a preto v tejto časti je rozsudok súdu prvého stupňa právoplatný a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknutý.

Predmetom prieskumu potom bol len výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh čo do zvyšnej časti, teda čo do sumy 487,56 eur s príslušenstvom zamietnutý.

Posudzujúc predmetnú zmluvu o úvere, ktorú medzi sebou uzatvorili dňa 16.08.2005 právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ a odporca ako dlžník podľa ust. § 2 písm. a/, b/ Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je zmluvou spotrebiteľskou a záväzkový vzťah je vytvorený spotrebiteľským vzťahom. Túto zmluvu uzatvára na jednej strane banka, právny predchodca navrhovateľa ako podnikateľ v rámci svojej podnikateľskej činnosti a na druhej strane odporca, ako fyzická osoba, u ktorej v konaní nebolo preukázané, že by zmluvou uzatvárala a úver čerpala inak ako pre osobnú potrebu. Ide teda o zmluvu spotrebiteľskú, a to bez ohľadu na to, že bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka.

V ďalšom je potom potrebné uviesť, že súd prvého stupňa na otázku premlčania uplatneného práva navrhovateľa správne aplikoval ust. Občianskeho zákonníka o premlčaní. Je nepochybné, že záväzkový vzťah medzi účastníkom je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, keď bol založený spotrebiteľskou zmluvou uzavretou medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom ako dodávateľom pri jeho podnikateľskej činnosti. Neobstojí preto námietka navrhovateľa, že otázku premlčania jeho práva ako veriteľa je potrebné posudzovať podľa Obchodného zákonníka. V zmysle § 853 ods. 1 OZ s poukazom

na prevzatie záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcej z komunitárneho práva v oblasti ochrany spotrebiteľa je potrebné aj v oblasti absolútnych obchodov aplikovať ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa platných a účinných v čase uzatvorenia danej zmluvy ak len tieto majú svoj pôvod v spotrebiteľskej zmluve. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka sú obchodnoprávne vzťahy len podmnožinou občianskoprávných vzťahov, a preto aj v čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi neexistovala špeciálna úprava ochrany spotrebiteľov v Obchodnom zákonníku bolo v zmysle § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka potrebné na právny vzťah účastníkov subsidiárne aplikovať aj ustanovenia o ochrane spotrebiteľa obsiahnuté v Občianskom zákonníku. Preto súd prvého stupňa postupoval správne ak na vzťah účastníkov aplikoval príslušné právne normy chrániace spotrebiteľa.

Ďalej odvolací súd uvádza, že práve na tento charakter záväzkového vzťahu medzi účastníkmi treba brať prednostne zreteľ pri posudzovaní otázky premlčania práv z tohto záväzkového vzťahu a odporcom ako spotrebiteľom treba poskytnúť zvýšenú právnu ochranu, a to aj tým, že otázka premlčania sa spravuje podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre odporcov ako spotrebiteľov priaznivejšie. Záväzkový vzťah medzi účastníkmi nie je vzťahom medzi dvomi podnikateľmi, ale vzťahom medzi podnikateľom a nepodnikateľom spotrebiteľom, pričom takéto spotrebiteľské vzťahy sú primárne upravené ust. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Je potom náležité a plne súladné s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v danom prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu v občianskych právach a nie podnikateľské právo. S účinnosťou Zák. č. 150/2004 Z. z., teda od 01.01.2004 došlo k zásadnej zmene spotrebiteľského práva nevýhodnejšie zmluvné klauzuly oproti zneniu Občianskeho zákonníka sa dostali do rozporu s novým ust. § 54 ods. 1 OZ, kedy spotrebiteľovi sa nesmie zhoršiť jeho postavenie. Použitím nevýhodnejšieho podnikateľského práva a neobčianskeho práva na spotrebiteľský vzťah vrátane premlčania predstavuje takéto zhoršenie postavenie spotrebiteľa.

Súd prvého stupňa následne správne aplikoval ust. § 5b Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, kedy v prejednávanej veci bola vznesená námietka premlčania posúdil premlčanie uplatneného práva navrhovateľa. V prípade spotrebiteľskej zmluvy súd v zmysle § 5b Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa s účinnosťou od 01.05.2014 prihliadne na premlčanie nároku uplatňovaného voči spotrebiteľovi z úradnej povinnosti bez toho, aby sa spotrebiteľ premlčania dovoľával. V prejednávanej veci však spotrebiteľ riadne vznesol námietku premlčania, pričom vzhľadom na tú skutočnosť, že pri ust. § 5b Zák. o ochrane spotrebiteľa neboli zákonodarcom prijaté žiadne prechodné ustanovenia odvolací súd je rovnako so súdom prvého stupňa toho názoru, že vzhľadom na jeho procesný charakter a neexistenciu prechodných ustanovení je súd povinný prihliadnuť na premlčanie aj bez námietky premlčania vznesenej spotrebiteľom aj v záväzkových vzťahoch, ktoré vznikli pred 01.05.2014.

Posúdením skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní je potom potrebné dospieť k rovnakému záveru ako dospel súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí, že uplatnené právo navrhovateľa na zaplatenie splátok splatných po 20.07.2010 s prihliadnutím na podanie návrhu na súd dňa 20.07.2013, čo do sumy 487,56 eur vrátane úroku z omeškania je premlčané, a preto ho nemožno navrhovateľovi priznať, preto súd prvého stupňa správne návrh v tejto časti zamietol.

Preto v konečnom dôsledku odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti vrátane rozhodnutia o trovách konania ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p., kedy úspešnému odporcovi v odvolacom konaní ich náhrada priznaná nebola, pretože tento si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil, z obsahu spisu mu trovy odvolacieho konania nevyplyvajú.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.